

# Elgokse av Skule Waksvik



Statuen av elgoksen er laget av billedhuggeren Skule Waksvik, som ble født 22. desember 1927 og døde 7. februar 2018. Statuen ble plassert i Olaf Bulls vei i 1980, like ovenfor innkjøringen til Liabakken Boligsameie.

Waksvik er særlig kjent for sine dyrefigurer som bjørn, elg, hjort, gris, sjøløve mv. Vi kan se disse statuene i tilknytning til en rekke borettslag, boligsameier, skoler osv. Hans samarbeid med bygningsingeniøren Olav Selvaag og boligselskapet OBOS har vært av avgjørende betydning for den store produksjonen av dyrestatuer. Waksvik var meget nøyte med at dyrefigurene ble laget mest mulig korrekte, og studerte dyrenes anatomi i detalj.

Vår elg har faktisk en tvillingbror, som befinner seg utenfor Norsk Skogmuseum i Elverum. Den er plassert i en slags familiesituasjon med ei elgku foran to kalver, og med elgoksen bakerst.

Skule Waksvik rakk å få med seg planen om å flytte elgstatuen i Olaf Bulls vei, og godkjente den nye plasseringen. Han var nøyte med at statuen ikke skulle stå i et blomsterbed, og ønsket heller ikke at det skulle være noen sittebenk i nærheten. Det var viktig at statuen ble plassert på en pen sokkel, noe han sammenlignet med rammen rundt et maleri. Det var også en forutsetning at området rundt statuen ble holdt ryddig og pent.

Det ser ut som om vår elg sparker til en liten fugl med høyre bakbein. Det er ikke elgens normale oppførsel, men skyldes rett og slett at Waksvik ville sikre at statuen ikke så lett skulle kunne veltes, og derfor måtte lage et ekstra feste til bakken.

Etter hvert som årene gikk, forsvant elgstatuen i Olaf Bulls vei av syne, ettersom løvtrærne rundt den vokste. Det passet derfor meget bra da det ble foreslått å flytte statuen til en mer sentral plass i Liabakken Boligsameie, samtidig som fornyelsen av vårt boligsameie avsluttes.

Vår elgstatue skal ikke bli noen «Elg i solnedgang». Vi skal kunne se den når vi kommer eller forlater området, uansett tid på døgnet. Vi skal lyse den opp og ta vare på elgen, i tråd med Skule Waksviks ønsker.

Kjell Thorne, OBV 76